

РЕШЕНИЕ

№ 12923

гр. София, 25.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 04.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6290** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е жалба на две юридически лица, а именно от дружеството „Селектед Хоумс“ ЕООД-гр.С., както и от страна на дружеството „Гардина“ ЕООД- [населено място] , против Решение № МО 10-ЕО/2023 от 22.02.2023г. на директора на РИОСВ-М., постановено на основание чл31, ал.8 от Закона за биологичното разнообразие.

Оспорва се решението и фактическите констатации на органа относно природно местообитания „Панонски вътрешноконтинентални дюни“, респективно местообитанията на трите посочени биологични вида- Червенокоремна бумка, Обикновена блатна костенурка и Д. гребенест тритон. Счита, че решението е незаконосъобразно и се иска неговата отмяна, като бъде върната преписката с указания за ново разглеждане.

В съдебно заседание, жалбоподателите, редовно призовани, не изпращат представител. Ангажират извършването на съдебно-екологична експертиза

Ответникът- Директора на РИОСВ-М., се представлява от пълномощник-юрисконсулт, който оспорва жалбата, като неоснователна. Представя административната преписка. В хода по същество и в писмени бележки изразява становище за законосъобразност на оспорения акт. Иска се да бъде отхвърлена жалбата и присъждане на юр.възнаграждение.

Заинтересованите страни [община] и Общински съвет-Л. не изпращат

представители в съдебно заседание и не изразяват становище по оспорването.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С.-ГРАД /АССГ/, 53 състав, намира оспорването за процесуално ДОПУСТИМО, като депозирано в законния срок и съобразно с изискванията на АПК, пред родово и местно компетентния административен съд, от две юридически лица с активна процесуална легитимация. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, по смисъла на чл.21 от АПК, който по съществото си е неблагоприятен за двете дружества, доколкото им се вменяват задължения и ограничения, поради което жалбата следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, а и от приетите доказателства се установява, че проектът на ПУП-ПЗ в обхвата на ПИ с идентификатор 53970.12.28 по КК и КР на [населено място], общ.Л. е разрешен за изработване с Решение № 456 от Протокол _ 54 от 28.10.2022г. на Общински съвет-Л.. Имотът е собственост на двете дружества /възложители/, има площ от 109,024 дка и начин на трайно ползване „нива“. Намира се в близост до [населено място] и до второкласен републикански път Л.-В.. Няма спор, че съгласно ОУП имотът е разположен в земеделска земя със забрана за промяна на предназначението, като следва да се раздели на два с посочените идентификатори /проектни/, при което може да се допусне изключение съгласно чл.6, ал.8 от Правила и нормативи за прилагане на ОУП. С ПУП-ПЗ ще се промени предназначението и се предвижда да бъде отреден за „Производствени и складови дейности- производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и трафопост“. Посочени са показателите за застрояване.

Процесният план е свързан с инвестиционни намерения на възложителите за изграждане на две фотоволтаични централи, а достъпът ще се осъществява от полски път.

От страна на РЗИ-М. е изразено становище, че не е необходимо извършването на екологична оценка по отношение степента на значимост на въздействието и риска за човешкото здраве.

С процесното решение на ответника е застъпено становището от рисково въздействие върху местообитанието предмет на опазване в защитена зона „Орсоя“, доколкото в цялата площ от 109 дка са налични и ефективно заети местообитания на видовете тритон, червенокоремна бумка и обикновена блатна костенурка, както и на местообитанията „Панонски вътрешноконтинентални дюни“.

В хода на съдебното производство е ангажирано заключение по съдебно-екологична експертиза извършена от доц. д-р С. Л. от Института по биоразнообразие и екосистемни изследвания при БАН.

Видно от заключението на вещото лице, предвид естеството на поставените въпроси за съдебно-екологичната експертиза, беше необходимо посещение на терен в подходящия за целевите видове период, определен съгласно Методиката за

мониторинг на земноводни и влечуги, обекти на мониторинг към Националната система за мониторинг на биологичното разнообразие (април-юни и за трите посочени вида). Посещението на вещото лице е било осъществено на 08.04.2024 г. (понеделник), като е извършен обход до и около точка с географски координати N43.77751, E23.06895, попадаща в границите на поземления имот. Приложените снимки са направени по трансект от 300 метра в границите на поземления имот. Въз основа на наблюденията от извършения оглед, мога да предоставя следните отговори:

По въпрос № 1: Поземленият имот не се използва по предназначение като земеделска земя. Видимо, голяма част от площта на имота е заета от мочурливи ливади (сухи в момента на посещение) с разпръснати единични дървета и храсти, като част от територията е заета и от природно местообитание 2340 „Панонски вътрешноконтинентални дюни“ (Сн. 1-6). Точната площ, която това местообитание заема от територията на имота, следва да се определи след целенасочено картиране и не е обект на настоящата експертиза.

В отговор на въпрос № 2 вещото лице изтъква, че състоянието и начина на ползването на имота към момента представляват оптимално местообитание за вида червенокоремна бумка /код и наименование на вида 1188/, както и пригодно местообитание за видовете обикновена блатна костенурка /код и наименование на вида 1220/ и дунавски гребенест тритон /код и наименование на вида 1993/. Въпреки че към момента на посещението в имота не беше установена вода, имаше много ясно видими следи от редовно, вероятно ежегодно, наводняване от належащата се в непосредствена близост на изток влажна зона (Сн. 7). Видимите следи се изразяваха в наличие на тръстика и характерни за мочурливи райони тревни туфи (Сн. 3-6). Подобни местообитания с плитка, застояла вода, са оптимални за червенокоремната бумка, като по време на посещението бяха чути брачни обаждания на мъжки червенокоремни бумки от съседната влажната зона - доказателство за присъствието на този вид. Другите два вида не бяха регистрирани по време на посещението, но при наводняване, условията в имота ще са подходящи и за тях, особено за млади индивиди, които се срещат по-често в плитки води в сравнение с възрастните.

В отговор на третата поставена задача вещото лице сочи, че дружествата-жалбоподатели цитират правилно документа на МОСВ относно специфични природозащитни цели за типовите природни местообитания и за видовете, обект на опазване в зона BG0000182 Орсоя по Директива 92/43/ЕИО. Жалбоподателят правилно отбелязва, че без обследване на конкретния имот, не е коректно да се приеме, че в него задължително попада част от площта на природно местообитание 2340 „Панонски вътрешноконтинентални дюни“. След извършения теренен обход на място експертът потвърждава наличието на този тип местообитание, като точната му площ в рамките на имота следва да бъде определена след целенасочено картиране. Трябва да се отбележи, че жалбоподателят не цитира картата за разпространението на природно местообитание 2340 на територията на ЗЗ „Орсоя“, а от тази карта се вижда, че поземленият имот до голяма степен попада в картирани на терен пробни площадки с присъствие на местообитанието.

Заклучението на вещото лице е прието в съдебно заседание на 23.04.2024г. като неоспорено от страните, а съдът го кредитира с доверие, още повече, че неоспорените му констатации съответстват и на представени писмени доказателства по делото досежно местообитанията на биологичните видове, както и на самата територия въобще.

При тези фактически констатации, съдът обоснова следните правни изводи:

В контекста на правомощията си по чл.168 от АПК, във връзка с чл.146 от АПК, съдът взе предвид следното:

Процесната заповед е издадена от компетентен орган- директора на РИОСВ-М., в кръга на материалната му и териториална компетентност по закон. Спазена е писмената форма на акта, съгласно чл.59 ал.1 от АПК и съдържа изискуеми реквизити, с оглед валидността на акта, респективно са налице задължителните реквизити по чл.59, ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания за постановеното решение.

Съдът счита, че в хода на производството по издаване на процесното решение на директора на РИОСВ-М. не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, което опорочава последвалото издаване на административния акт. Изложени са ясни и конкретни съображения за постановения резултат, т.е. за необходимостта от извършване на екологична оценка.

Следва да се отбележи, че освен приетата и неоспорена по делото съдебно-екологична експертиза всички представени от ответната страна писмени доказателства относно установяване на фактите, обуславящи необходимостта от извършване на екологична оценка са еднопосочни и няма противоречиви доказателства опровергаващи направените от ответния орган констатации. Неспорими са констатациите, че ПИ с идентификатор 53970.12.28 попада в границите на защитена зона „Орсоя“ за опазване на природните местообитания и дивата флора и фауна, съгласно ноторно известната Заповед на МОСВ от 31.03.2021г., изменена със заповед от 07.11.2022г. на същия министър, като 30, 49 дка от площта му са т.нар. Панонски вътрешноконтинентални дюни, което според еднопосочните доказателства е приоритетно за опазване местообитание за тази защитена зона.

В този смисъл, постановеният акт е в унисон и с нормите на материалния закон и съблюдаване целите на закона. При извършената служебна проверка съдът не констатира основания за неговата отмяна и жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА с оглед контекста на гореизложеното.

Разноски се претендират от ответната страна, а при този изход на спора такива принципно се дължат. В тази връзка, следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение на нейния процесуален представител, съгласно чл.24 от НЗПП и ЗПП, което съдът определя в размер на 100 лева и същото следва да бъде заплатено поравно от двамата жалбоподатели. Други страни не са направили искания от такова естество, поради което в полза на заинтересованите страни разноски не се присъждат.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.2, вр. с ал.1 от АПК, АССГ, Второ отделение, 53 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването от страна на „Селектед Хоумс“ЕООД-гр.С. и от страна на „Гардина“ЕООД- [населено място], против Решение № МО 10-ЕО/2023 от 22.02.2023г. на Директора на РИОСВ-М., като НЕОСНОВАТЕЛНО.

ОСЪЖДА „Селектед Хоумс“ЕООД- [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на РИОСВ –М. сумата от 50 /петдесет/ лева, разноски- юрисконсултско възнаграждение за представителство пред настоящата съдебна инстанция.

ОСЪЖДА „Гардина“ЕООД- [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на РИОСВ –М. сумата от 50 /петдесет/ лева, разноси- юрисконсултско възнаграждение за представителство пред настоящата съдебна инстанция.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: